

Примітки до фінансової звітності АТ «Кіровоградське рудоуправління» за станом на 31 грудня 2020 року:

- 1. Інформація про підприємство.**
- 2. Найбільш суттєві положення облікової політики.**
- 3. Прийняття нових та переглянуті стандарти.**
- 4. Джерела невизначеності оцінки.**
- 5. Здатність продовжувати діяльність безперервно.**
- 6. Основні засоби.**
- 7. Запаси.**
- 8. Фінансові інструменти.**
- 9. Дохід.**
- 10. Податок на прибуток.**
- 11. Прибуток на акцію.**
- 12. Виплати працівникам.**
- 13. Рух грошових коштів.**
- 14. Пов'язані особи.**
- 15. Умовні активи і зобов'язання.**
- 16. Управління фінансовими ризиками.**
- 17. Управління капіталом.**
- 18. Події після дати балансу.**

1. Інформація про підприємство.

Найменування компанії – Акціонерне товариство «Кіровоградське рудоуправління»;

Код ЄДРПОУ – 00191891;

Організаційно-правова форма – акціонерне товариство;

Компанія розташована за адресою: 27631, Кіровоградська область, Кіровоградський район, село Катеринівка.

Компанія заснована 28 січня 1994 року відповідно до наказу Міністерства промисловості України № 14 шляхом перетворення державного підприємства «Кіровоградське рудоуправління» у процесі приватизації у Відкрите акціонерне товариство «Кіровоградське рудоуправління».

Основною метою АТ «Кіровоградське рудоуправління» є здійснення підприємницької діяльності для одержання прибутку в інтересах акціонерів Компанії, покращення добробуту акціонерів у вигляді зростання ринкової вартості акцій Компанії, а також отримання акціонерами дивідендів.

Основним видом діяльності Компанії є видобування глини та каоліну .

Компанія здійснює постачання видобутих глини та каоліну вітчизняним покупцям та виконує експортне постачання іноземним покупцям.

Діяльність Компанії залежить від сезонного фактору – обсяг робіт збільшується у весняно-літній період.

Перспективні плани розвитку Компанії полягають у збільшенні обсягів виробництва, залученні нових клієнтів, покращенні якості робіт.

Операційне середовище

В Україні відбуваються політичні та економічні зміни, що впливали, і в майбутньому впливатимуть на діяльність суб'єктів господарської діяльності, що функціонують у цих умовах. Зважаючи на це, операційна діяльність в Україні супроводжується ризиками, нехарактерними для економік багатьох інших держав.

За рахунок повільного впровадження низки реформ, слабкого рівня захисту прав власності, військового конфлікту на території Східної України економіка в Україні залишається на досить низькому рівні, хоча певне покращення вже спостерігається.

3 грудня 2019 року розпочалося глобальне розповсюдження COVID-19, яке суттєво вплинуло на економічне становище України. Компанія визначила, що ці події є некоригуючими по відношенню до фінансової звітності за 2020 рік. Відповідно, фінансовий стан на 31 грудня 2020 року та результати діяльності за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, не було скориговано на вплив подій, пов'язаних з COVID-19, так як ця подія не вплинула суттєво на діяльність Компанії.

Тривалість та вплив пандемії COVID-19, а також ефективність державної підтримки на дату підготовки цієї фінансової звітності залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності.

Керівництво Компанії прикладає максимум зусиль, щоб покращити діяльність в умовах, що склалися.

2. Найбільш суттєві положення облікової політики.

Облікова політика АТ «Кіровоградське рудоуправління» – це конкретні принципи, основи, умови та правила, прийняті компанією, для підготовки і подання фінансової звітності.

Відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках і помилки» компанія послідовно застосовує вибрану облікову політику при здійсненні господарських операцій. Ця облікова політика буде використана при першому ж застосуванні Стандартів.

Облікова політика розроблена так, щоб уся фінансова звітність компанії відповідала всім вимогам кожного Міжнародного Стандарту фінансової звітності (МСФЗ) та кожного Міжнародного Стандарту бухгалтерського обліку (МСБО), що застосовується. Відступ від вимог МСФЗ та МСБО припустимий у край рідких випадках, коли це необхідно, щоб забезпечити достовірність фінансової звітності.

Компанія змінює облікову політику тільки якщо:

- Зміна вимагається МСФЗ або МСБО;
- Зміна приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки суб'єкта господарювання.

Компанія робить це для цього, щоб користувачі фінансової звітності мали змогу порівнювати фінансову звітність суб'єкта господарювання через якийсь час для визначення тенденцій у його фінансовому стані, фінансових результатах діяльності та грошових потоках.

Компанія докладє максимальних зусиль для покращення доречності, достовірності фінансової звітності та зіставності такої фінансової звітності через якийсь час, а також для зіставності з фінансовою звітністю інших суб'єктів господарювання.

Бухгалтерський облік компанії здійснюється бухгалтерією на чолі з головним бухгалтером. Посада головного бухгалтера входить до штатного розкладу компанії.

Головний бухгалтер забезпечує дотримання вимог МСФЗ та МСБО, податкового законодавства України та інших нормативних актів.

Головний бухгалтер несе відповідальність перед керівником підприємства, відповідно до переліку питань, перерахованих у його посадовій інструкції і в цьому Положенні.

Право першого підпису на банківських розрахунково-платіжних та інших документах надається генеральному директору.

Головному бухгалтеру надається право другого підпису на документах, крім банківських розрахунково-платіжних документів.

Документообіг компанії регулюється відповідними організаційно-розпорядчими документами, виданими посадовим особам у межах наданих їм повноважень. До таких документів відносяться, зокрема (але не виключно):

- накази про проведення інвентаризації та створення інвентаризаційних комісій, про встановлення та розміру ліміту каси та інші;

- посадові інструкції.

Перелік посадових осіб, яким доручено отримувати і видавати матеріальні цінності, визначається посадовими інструкціями та договорами матеріальної відповідальності.

Підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Інформація, що міститься у прийнятих до обліку первинних документах, систематизується на рахунках бухгалтерського обліку в регістрах первинного та зведеного обліку шляхом подвійного запису їх на взаємопов'язаних рахунках бухгалтерського обліку.

Господарські операції відображаються в облікових регістрах у тому звітному періоді, в якому вони були здійснені.

Компанія вживає всіх необхідних заходів для запобігання несанкціонованому та непомітному виправленню записів у первинних документах і регістрах бухгалтерського обліку та забезпечує їх належне зберігання протягом встановленого строку.

Компанія встановлює термін проведення інвентаризації активів та зобов'язань не рідше одного разу на рік і обов'язково перед складанням річної фінансової звітності. Термін проведення інвентаризації активів та зобов'язань перед складанням річної фінансової звітності встановлюється на протязі четвертого кварталу поточного року.

Компанія веде податковий облік та подає податкову звітність у відповідності до Податкового кодексу України та згідно інших нормативних документів, що регулюють ведення податкового

Усі підрозділи Компанії ведуть бухгалтерський облік у відповідності до Робочого Плану рахунків та Інструкції про його застосування. В компанії застосовується «План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань господарських операцій підприємств і організацій» та «Інструкція про застосування плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань господарських операцій підприємств і організацій», затверджена наказом МФУ від 30.11.99 р. № 291.

Фінансову звітність компанія складає та подає у відповідності до Міжнародних Стандартів фінансової звітності та Міжнародних Стандартів бухгалтерського обліку.

При підготовці та поданні інформації компанія керується МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Відповідно до вказаних МСФЗ та МСБО компанія намагається забезпечити, щоб перша фінансова звітність компанії, складена за МСФЗ, та її проміжна фінансова звітність за частину періоду, охопленого цією фінансовою звітністю, містили високоякісну інформацію, яка :

- Є прозорою для користувачів і порівняною в усіх відображених періодах;
- Забезпечує прийнятну відправну точку для обліку за МСФЗ;
- Витрати на її отримання не повинні перевищувати вигоди для користувачів.

Істотні оцінки, думки та припущення компанія робить на основі МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

При складанні та поданні фінансової звітності компанія керується також МСБО 1 «Подання фінансової звітності». Метою підготовки та подання фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність компанії також демонструє результати того, як управлінський персонал компанії розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про компанію :

- Активи.
- Зобов'язання.
- Власний капітал.
- Дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки.
- Внески та виплати власникам, які діють згідно з їхніми повноваженнями власників.
- Грошові потоки.

Ця інформація, разом з іншою інформацією у примітках, допомагає користувачам фінансової звітності спрогнозувати майбутні грошові потоки компанії і, зокрема, їхній час та вірогідність.

Функціональною валютою і валютою представлення звітності Компанії за 2020 рік є українська гривня округлена до тисячі.

Операційні сегменти.

Компанія розкриває та подає інформацію про операційні сегменти у відповідності до МСФЗ 8 «Операційні сегменти».

Компанія відображає в звітності окремо інформацію про операційний сегмент, який відповідає будь-якому з таких кількісних порогів:

- його відображений у звітності дохід, включаючи як продажі зовнішнім клієнтам, так і між сегментні продажі або трансфертні операції, становить 10% (або більше) сукупного (внутрішнього та зовнішнього доходу) всіх операційних сегментів;
- абсолютна величина відображеного в звітності прибутку або збитку становить 10% (або більше) більшої за абсолютною величиною суми:

а) сукупного відображеного у звітності прибутку всіх операційних не збиткових сегментів

б) сукупного відображеного у звітності збитку всіх операційних збиткових сегментів

- його активи становлять 10% (або більше) сукупних активів усіх операційних сегментів.

Фінансова звітність компанії за 2020 рік включає такий операційний сегмент:

- добування глини та коаліну.

Основні засоби.

Компанія обліковує Основні засоби у відповідності до МСБО 16 «Основні засоби». Компанія визнає основними засобами матеріальні об'єкти, що їх:

- утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду або для адміністративних цілей;
- використовують за очікуванням протягом більше одного року та грошовою вартістю більше 10000,00 грн, з 23.05.2020 року - 20000,00 грн..

Основні засоби придбані або створені компанією зараховуються на баланс за собівартістю у відповідності до МСБО 16 «Основні засоби».

На основні засоби компанія нараховує амортизацію, систематично розподіляючи суму активу, що амортизується, протягом строку його корисної експлуатації. Компанія застосовує прямолінійний метод амортизації основних засобів.

Компанія встановлює ліквідаційну вартість основних засобів в сумі 0,1% від собівартості основного засобу.

Компанія встановлює такі класи основних засобів та строки корисної експлуатації:

Класи	Строки корисної експлуатації
група 1 - земельні ділянки	-
група 2 - капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом	15
група 3 - будівлі, споруди,	20
передавальні пристрої	15
група 4 - машини та обладнання	10
з них:	5
електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з	2

ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує 20000 гривень	
група 5 - транспортні засоби	5
група 6 - інструменти, прилади, інвентар (меблі)	4
група 7 - тварини	6
група 8 - багаторічні насадження	10
група 9 - інші основні засоби	12
група 10 - бібліотечні фонди	3
група 12 - тимчасові (нетитульні) споруди	5
група 13 - природні ресурси	-
група 14 - інвентарна тара	6
група 15 - предмети прокату	5
група 16 - довгострокові біологічні активи	7
група 17 - незавершене будівництво	-

На об'єкти, які відносяться до класу «Незавершене будівництво» амортизація не нараховується. По завершенні будівництва вартість об'єкту переноситься до відповідного класу основних засобів.

Нематеріальні активи

Компанія обліковує Нематеріальні активи у відповідності до МСБО 38 «Нематеріальні активи». Компанія визнає нематеріальним активом - немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

Нематеріальні активи визнаються та ідентифікуються у відповідності до МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальні активи придбані або створені компанією зараховуються на баланс за собівартістю у відповідності до МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Суми нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації, що амортизується, компанія розподіляє на систематичній основі протягом строку його корисної експлуатації.

Компанія застосовує прямолінійний метод амортизації нематеріальних активів.

Ліквідаційну вартість нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації компанія приймає за нуль.

Компанія встановлює такі класи нематеріальних активів та строки корисної експлуатації

Класи	Строк корисної експлуатації
група 1 - права користування природними ресурсами (право користування надрами, іншими ресурсами природного середовища, геологічною та іншою інформацією про природне середовище);	відповідно до правовстановлюючого документа
група 2 - права користування майном (право користування земельною ділянкою, крім права постійного користування земельною ділянкою, відповідно до закону, право користування будівлею, право на оренду приміщень тощо);	відповідно до правовстановлюючого документа
група 3 - права на комерційні позначення (права на торговельні марки (знаки для товарів і послуг), комерційні (фірмові) найменування тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті;	відповідно до правовстановлюючого документа
група 4 - права на об'єкти промислової власності (право на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, сорти рослин, породи тварин, компонування (топографії) інтегральних мікросхем, комерційні таємниці, в тому числі ноу-хау, захист від недобросовісної конкуренції тощо) крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті;	відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 5 років
група 5 - авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (бази даних), фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення тощо) крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті;	відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 2 роки
група 6 - інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо)	відповідно до правовстановлюючого документа

Запаси.

Компанія обліковує запаси у відповідності до МСБО 2 «Запаси». Компанія визнає запасами активи, які:

- утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- перебувають у процесі виробництва для такого продажу;
- існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Компанія оцінює запаси за меншою з таких величин:

собівартість та чиста вартість реалізації, визначених згідно МСБО 2 «Запаси».

Компанія класифікує запаси:

- виробничі запаси;
- поточні біологічні активи;
- незавершене виробництво;
- готова продукція;
- товари.

Компанія визначає собівартість запасів за формулою «перше надходження – перший видаток» (ФІФО). Формула ФІФО припускає, що одиниці запасів, які були придбані або вироблені першими, продаються першими, а отже, одиниці, які залишаються в запасах на кінець періоду, є тими, що були придбані, або виробленими останніми.

Перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг) Компанія складає по кожному окремому виду продукції (робіт, послуг).

Компанія визнає постійні виробничі накладні витрати – це непрямі витрати на виробництво, такі як амортизація, утримання будівель і обладнання, витрати на управління та адміністративні витрати.

Компанія визнає змінні виробничі накладні витрати – це непрямі витрати такі як, витрати на допоміжні матеріали та непрямі витрати на оплату праці.

Зменшення корисності активів.

Компанія застосовує МСБО 36 «Зменшення корисності активів» для забезпечення обліку своїх активів за сумою, яка не є більшою ніж сума їх очікуваного відшкодування. Корисність активу зменшується, коли балансова вартість активу перевищує суму його очікуваного відшкодування. Сума, на яку балансова вартість активу або одиниці, що генерує грошові кошти, перевищує суму його (її) очікуваного відшкодування визнається збитком від зменшення корисності.

Фінансові інструменти.

Компанія визнає, оцінює та подає інформацію щодо фінансових інструментів у відповідності до МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Компанія визнає фінансові активи та зобов'язання у своєму звіті про фінансовий стан, коли воно стає стороною у контрактних взаємовідносинах, щодо певного інструменту. Фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно оцінюються за справедливою вартістю.

Витрати на здійснення операції, які безпосередньо стосуються придбання або випуску фінансових активів та фінансових зобов'язань (окрім фінансових активів та фінансових зобов'язань, які відображаються за справедливою вартістю із відображенням переоцінки через прибуток або збиток) додаються до або вираховуються із справедливої вартості фінансових активів або фінансових зобов'язань, відповідно, на момент

первісного визнання. Витрати на здійснення операцій, які безпосередньо стосуються придбання фінансових активів або фінансових зобов'язань, які відображаються за справедливою вартістю, із відображенням переоцінки через прибуток або збиток, визнаються негайно у складі звіту про сукупні доходи.

Фінансові активи

Фінансовий актив – це будь-який актив, що є:

- грошовими коштами;
- інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання;
- контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання, або обмінювати фінансові інструменти з іншим суб'єктом господарювання за умови, які є потенційно сприятливими;
- контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу суб'єкту господарювання.

Фінансові активи оцінюються на наявність ознак знецінення на кожен звітну дату. Фінансові активи вважаються знеціненими, коли існують об'єктивні свідчення того, що у результаті однієї або більше подій, які відбулися після первісного визнання фінансового активу, очікуваний майбутній рух грошових коштів від цієї інвестиції зазнав негативного впливу.

Балансова вартість фінансового активу зменшується на суму збитку від знецінення безпосередньо для всіх фінансових активів, за винятком торгової та іншої дебіторської заборгованості, для якої балансова вартість зменшується через використання резерву сумнівних боргів. У тих випадках, коли торгова дебіторська заборгованість вважається безнадійною, вона списується за рахунок резерву сумнівних боргів. Подальше відшкодування раніше списаних сум визнається доходом. Зміна балансової вартості резерву сумнівних боргів визнається у складі прибутку або збитку.

Компанія припиняє визнавати фінансовий актив лише в тих випадках, коли припиняють свою дію договірні права на потоки грошових коштів від цього активу, або ж коли передається фінансовий актив і всі істотні ризики й вигоди, пов'язані з володінням активом, і продовжує контролювати переданий актив, тоді визнається своя частка в цьому активі та пов'язане з ним зобов'язання на суму, яку йому можливо, потрібно буде заплатити.

Якщо Компанія зберігає усі істотні ризики і вигоди, пов'язані із володінням переданим фінансовим активом, воно продовжує визнавати цей фінансовий актив.

Фінансові зобов'язання

Фінансовий інструмент є фінансовим зобов'язанням, якщо існує контрактне зобов'язання суб'єкта господарювання або сплатити кошти або інші фінансові інструменти утримувачу фінансових інструментів, або обміняти інші фінансові інструменти із утримувачем за умов потенційних несприятливих умов для суб'єкта, що випускає фінансові інструменти.

Фінансові зобов'язання Компанії включають торгову та іншу кредиторську заборгованість, кредити і позики та інші поточні зобов'язання.

Визнання фінансового зобов'язання припиняється, якщо зобов'язання погашене, анульоване або строк його дії минув. Якщо наявне фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах, або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, то така заміна або зміни обліковуються як припинення визнання первісного зобов'язання і початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх балансовій вартості визнається у звіті про сукупний дохід.

Витрати на позики.

У відповідності до МСБО 23 «Витрати на позики» компанія визнає витрати на позики, що безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу і є собівартістю такого активу та інші витрати на позики, які визнаються як витрати.

Витратами на позики компанія вважає витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені суб'єктом господарювання у зв'язку із запозиченням коштів.

Пенсійні зобов'язання та інші виплати персоналу.

У відповідності до МСБО 19 «Виплати працівникам» компанія визнає :

- зобов'язання, якщо працівник надав послугу в обмін на виплати, які будуть сплачені в майбутньому;
- витрати, якщо суб'єкт господарювання споживає економічну вигоду, що виникає внаслідок послуги, наданої працівником в обмін на виплати працівникам .

Компанія проводить такі виплати працівникам:

- короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, внески на соціальне забезпечення, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, премії та негрошові пільги;
- довгострокові виплати працівникам;
- виплати при звільненні.

Оренда.

Компанія застосовує МСФЗ 17 «Оренда» проводячи операції, що передбачають договори, які передають право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

Компанія визначає строк оренди, як невідомий період оренди разом з обома такими періодами:

- періодами, які охоплюються можливістю продовження оренди у випадку, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує таку можливість; та
- періодами, які охоплюються можливістю припинити дію оренди, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він не реалізує таку можливість.

Виступаючи орендарем Компанія визнає актив з права користування за собівартістю та орендне зобов'язання оцінене за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату.

Собівартість активу з права користування складається з:

- суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем; та
- оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення активу.

Компанія може вирішити не застосовувати ці вимоги до:

- короткострокової оренди; та
- оренди, за якою базовий актив є малоцінним .

Компанія виступаючи орендодавцем класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

Компанія обліковує модифікацію оренди у разі змін умов та обставин конкретного договору.

Платежі за оренду відображаються у складі прибутків і збитків протягом усього строку відповідної оренди.

Розкриття інформації про операції з оренди проводиться Компанією у відповідності з МСФЗ 17 «Оренда».

Дохід.

Компанія застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» до обліку доходу. Компанія обліковує договір з клієнтом тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії:

- сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;

- Компанія може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися;

- Компанія може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися;

- договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або сума майбутніх грошових потоків зміняться внаслідок договору); та

- цілком імовірно, що Компанія отримає компенсацію, на яку воно матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

Модифікація договору – це зміна обсягу або ціни (чи обох) договору, затверджена сторонами договору. Модифікація договору існує, коли сторони договору затвердили модифікацію, яка або створює нові, або змінює існуючі юридично обов'язкові права та обов'язки сторін договору.

На момент укладення договору Компанія оцінює товари або послуги, обіцяні в договорі з клієнтом, та визначає як зобов'язання щодо виконання кожну обіцянку:

- передати клієнтові або товар чи послугу (або сукупність товарів чи послуг), які є відокремленими;
- або серію відокремлених товарів або послуг, які по суті є однаковими та передаються клієнтові за однією і тією самою схемою.

Щоб визначити ціну операції, Компанія розглядає умови договору та свою звичну практику бізнесу. Ціна операції – це сума компенсації, яку Компанія очікує отримати право в обмін на передачу клієнтові обіцяних товарів або послуг за винятком сум, зібраних від імені третіх осіб (наприклад, деяких податків на продаж). Компенсація, обіцяна в договорі з клієнтом, може включати фіксовані суми, змінні суми або і ті й ті суми.

Розподіл ціни операції на зобов'язання щодо виконання здійснюється для того, щоб Компанія розподілила ціну операції на кожне зобов'язання щодо виконання (або відокремлений товар або послугу) у сумі, яка відображає суму компенсації, на яку воно сподівається отримати право в обмін на передачу обіцяних товарів або послуг клієнтові. Для досягнення поставленої мети розподілу ціни операції Компанія розподіляє ціну операції на кожне зобов'язання щодо виконання, визначене у договорі, виходячи з відносною окремо взятої ціни продажу.

Виручка визнається в момент, коли кожне зобов'язання за договором виконано. Компанія може визнавати виручку протягом певного періоду або миттєво. Виручка визнається миттєво, крім випадків, коли одночасно виконуються такі умови:

- клієнт отримує і споживає вигоди від результатів роботи виконавця відповідно до виконаних робіт;
- результати роботи виконавця створюють або покращують актив, контрольований замовником;
- актив, створюваний в процесі виконання робіт, не може бути використаний виконавцем з іншою метою;
- виконавець має право на оплату виконаної на поточну дату частки робіт.

Витрати на виконання договору - якщо витрати, понесені при виконанні договору з клієнтом, не належать до сфери дії іншого Стандарту (наприклад, МСБО 2 “Запаси”, МСБО 16 “Основні засоби” або МСБО 38 “Нематеріальні активи”), Компанія визнає актив внаслідок витрат, понесених з метою виконання договору, тільки якщо ці витрати відповідають усім таким критеріям:

- витрати відносяться безпосередньо до договору або очікуваного договору, який Компанія може чітко окреслити (наприклад, витрати, пов'язані з послугами, що надаватимуться в рамках оновлення існуючого договору, або витрати на розробку активу, який буде переданий за конкретним договором, який наразі ще не затверджений);
- витрати генерують або покращують ресурси Компанії, які будуть використовуватися при задоволення (або у процесі задоволення) зобов'язань щодо виконання у майбутньому; та
- очікується, що витрати будуть відшкодовані.

До витрат, пов'язаних безпосередньо з договором (або конкретним очікуваним договором), належать:

- прямі трудові витрати (наприклад, заробітна плата працівників, які надають обіцяні послуги безпосередньо клієнту);
- прямі витрати на матеріали (наприклад, сировина та матеріали, що використовуються у наданні обіцяних послуг клієнту);
- розподіл витрат, безпосередньо пов'язаних з договором або з діяльністю за договором (наприклад, витрати на здійснення управління договором та контролю за його виконанням, страхування та амортизацію інструментів і обладнання, що використовуються при виконанні договору);
- витрати, які, відповідно до договору, явно оплачує клієнт; та
- інші витрати, понесені тільки тому, що суб'єкт господарювання уклали договір (наприклад, платежі субпідрядникам)

Компанія визнає як витрати у момент їх виникнення:

- загальні та адміністративні витрати (якщо ці витрати не є такими, що їх явно оплачує клієнт відповідно до договору);
- вартість відходів, праці або інших ресурсів для виконання договору, які не були відображені в ціні договору;
- витрати, що відносяться до задоволених зобов'язань щодо виконання (або частково задоволених зобов'язань щодо виконання) в договорі (тобто витрати, які відносяться до минулої діяльності); і
- витрати, щодо яких Компанія не може відокремити, чи відносяться витрати до незадоволених зобов'язань щодо виконання, чи до задоволених зобов'язань щодо виконання (або частково задоволених зобов'язань щодо виконання).

Податки на прибуток.

Компанія у відповідності до МСБО 12 «Податки на прибуток» визначає обліковий підхід до податків на прибуток. Компанія обліковує поточні та майбутні податкові наслідки:

- майбутнього відшкодування (компенсації) балансової вартості активів (зобов'язань), які визнані в звіті про фінансовий стан компанії;
- операцій та інших подій поточного періоду, які визнані у фінансовій звітності компанії.

Даний стандарт компанія застосовує до складу податків на прибуток включаючи всі податки, що базуються на оподаткованому прибутку.

Якщо є ймовірність того, що відшкодування або компенсація балансової вартості активу чи зобов'язання збільшить (зменшить) суму майбутніх податкових платежів порівняно з тим, якими вони були у разі відсутності податкових наслідків відшкодування або компенсації, компанія, визнає відстрочене податкове зобов'язання (відстрочений податковий актив).

Компанія визначає відстрочені податкові активи і зобов'язання на звітну дату між податковою базою активів і зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності.

Події після звітної дати.

У відповідності до МСБО10 «Події після звітного періоду» компанія визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності до випуску. Компанія визначає два типи подій:

- події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду(події, які вимагають коригування після звітного періоду);події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування після звітного періоду).

Згідно вимог МСБО 10 «Події після звітного періоду» компанія визначає, коли їй слід коригувати фінансову звітність стосовно подій після звітного періоду та яку інформацію слід розкривати про дату затвердження фінансової звітності до випуску та про події після звітного періоду.

Компанія стверджує, що не буде складати фінансової звітності на основі припущення безперервності, якщо події після звітного періоду свідчать про неприйнятність припущення безперервності.

Компанія застосовує вимоги всіх МСБО та МСФЗ як до перелічених вище методологічних підрозділів облікової політики, так і до обліку всіх інших операцій, які виникають в ході господарської діяльності і вимагають розкриття та подання.

3. Прийняття нових та переглянуті стандарти.

МСБО 8 Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки

В МСБО 8 визначення поняття “суттєвий” замінено посиланням на аналогічний термін, визначений у пункті 7 МСБО 1 та використовується в МСБО 8 відтепер з таким самим значенням. Суттєвий – пропущення або викривлення статей є суттєвими, якщо вони можуть (окремо чи у сукупності) впливати на економічні рішення, які приймають користувачі на основі фінансової звітності. Суттєвість залежить від розміру та характеру пропуску чи викривлення, що оцінюються за конкретних обставин. Розмір або характер статті, або їх поєднання, може бути визначальним чинником.

В стандарті вилучено п. 6, який посилався на Концептуальну основу щодо суттєвості і припускав, що користувачі мають відповідні знання з бізнесу, економічної діяльності та бухгалтерського обліку і прагнуть вивчати інформацію з достатньою ретельністю. Облікова політика має бути нейтральною – це існуюча норма МСБО 8, а в оновленій редакції уточнено, що нейтральність – це відсутність упереджень. В п.20 уточнено, що не “перше”, а саме “дострокове” застосування МСФЗ не є добровільною зміною в обліковій політиці. Щодо оновлень – до МСБО 8 додано посилання на застосування нових положень, пов’язаних з МСФЗ 9, документом “Зміни у посиланнях на Концептуальну основу в Стандартах МСФЗ”, що виданий у 2018 р., МСФЗ 14 “Відстрочені рахунки тарифного регулювання” та документом “Визначення суттєвого” (зміни до МСБО 1 та МСБО 8), виданого у жовтні 2018 р.

МСБО 23 Витрати на позики .

Змінено п.14, в якому додано важливе уточнення “Однак, суб’єкт господарювання має виключити з цих розрахунків витрати за позиками здійсненими спеціально з метою отримання кваліфікаційного активу допоки, значною мірою, усі заходи, необхідні для підготовки цього активу до передбачуваного використання або реалізації, не будуть завершені.” Зокрема, ним тепер передбачається, що у тій мірі, у якій суб’єкт господарювання запозичує кошти загалом і використовує їх з метою отримання кваліфікаційного активу, цей суб’єкт господарювання має визначати суму витрат за позиками, що підлягають капіталізації, застосовуючи норму капіталізації до витрат на цей актив.

Норма капіталізації повинна бути середньозваженою величиною витрат за позиками стосовно всіх позик суб’єкта господарювання, що непогашені протягом періоду. Однак суб’єкт господарювання має виключити з цих розрахунків витрати за позиками, здійсненими спеціально з метою отримання кваліфікаційного активу допоки значною мірою усі заходи, необхідні для підготовки цього активу до передбачуваного використання або реалізації, не будуть завершені.

Сума витрат за позиками, капіталізована суб’єктом господарювання протягом періоду, не повинна перевищувати суму витрат за позиками, понесених протягом цього періоду.

До цього моменту щорічними удосконаленнями МСФЗ циклу 2015-2017, виданими у грудні 2017 року, саме пункт 14 доповнено, то ж компанія застосовує ці зміни до витрат за позиками, що понесені на початку або після початку річного звітного періоду, в якому вона вперше застосовує ці зміни (новий п. 28А), при цьому компанія застосовує ці поправки до річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2019 року або пізніше. Крім того, до стандарту додано вимогу застосування поправок, пов’язаних з МСФЗ 9 та МСФЗ 16. Решта правок – косметичні, замінено посилання на МСБО 39 на МСФЗ 9, МСБО 17 на МСФЗ 16, активи кваліфікаційні, а не кваліфіковані, інвестиційний дохід, а не інвестиційний прибуток, сума повного або часткового списання може бути “відновлена”, а не “сторнується”.

МСБО 40 Інвестиційна нерухомість.

В попередній оприлюдненій версії МСБО 40 “Інвестиційна нерухомість” був пропущений п. 24 – “Якщо оплату за інвестиційну нерухомість відстрочено, її собівартістю є грошовий еквівалент ціни. Різниця між цією сумою та загальною сумою платежів визнається як витрати на відсотки за період надання кредиту”. І це є дуже суттєво, бо компанії мають орієнтуватися на оприлюднену версію і, якщо цей пункт був відсутній, то і його застосування було за межами дозволеного. В новій версії суттєво розширений п.53, що стосується ситуацій неможливості достовірно оцінити справедливую вартість інвестиційної нерухомості. В частині оновлення додано п. 85Є – “МСФЗ 17, випущений у травні 2017 р., змінив пункт 32Б. Суб’єкт господарювання застосовує цю зміну, якщо він застосовує МСФЗ 17”.

МСФЗ 17 Страхові контракти .

В МСФЗ 17 виключено Додаток Г, який містив поправки до інших Стандартів, які були внесені під час доопрацювання МСФЗ 17. Пізніше зміни, що містилися в цьому додатку, були включені до тексту відповідних стандартів. Традиційно підправлений український переклад та виправлені граматичні помилки (параграф-пункт, контракт-договір, відсотки-проценти, аквізаційних-аквізційних...). В цілому, всі правки носять технічний характер.

МСБО 19 Виплати працівникам.

В МСБО 19 Виплати працівникам замінено терміни “стеля” активу на “верхня межа” активу без зміни суті поняття, “короткострокові компенсовані періоди відсутності” на “короткострокова оплачувана відсутність на роботі”. В стандарті замінено поняття “розподіленого прибутку” на “річний прибуток”. В стандарті йдеться не про “розподіл” прибутку, а про “участь” у прибутку. Ще одне уточнення стосується фінансової звітності, точніше не просто фінансової звітності, а “окремої чи індивідуальної фінансової звітності суб’єкта господарювання групи”.

П. 99 МСБО 19 приведений у відповідність до оригіналу, тобто при розрахунках вартості раніше наданих послуг або прибутку чи збитку від розрахунку, слід переоцінювати чисте зобов’язання (актив) за визначеною виплатою, користуючись не лише історичними, але й прогнозними даними щодо поточної справедливої вартості активів програми та поточних актуарних припущень:

При визначенні вартості раніше наданих послуг або прибутку чи збитку від розрахунку, суб’єкт господарювання переоцінює чисте зобов’язання (актив) за визначеною виплатою, користуючись поточною справедливою вартістю активів програми та поточними актуарними припущеннями (включаючи поточні ринкові ставки відсотка та інші поточні ринкові ціни), що відображають:

- а) виплати, які пропонуються за програмою, та активи програми до зміни програми, скорочення або розрахунку; та
- б) виплати, які пропонуються за програмою, та активи програми після зміни програми, скорочення або розрахунку.

МСБО 19 доповнено п. 101А, згідно якого якщо відбувається зміна програми, скорочення або розрахунок, суб’єктові господарювання слід визнавати та оцінювати будь-яку вартість раніше наданих послуг або прибуток чи збиток від розрахунку відповідно до пунктів 99–101 та пунктів 102–112 МСБО 19. Діючи таким чином, суб’єктові господарювання не слід враховувати вплив «верхньої межі» активу. У такому разі суб’єктові господарювання слід визначити вплив «верхньої межі» активу після зміни програми, скорочення або розрахунку та визнати будь-яку зміну такого впливу відповідно до пункту 57г). Тобто, визначення переоцінок чистого зобов’язання (активу) за визначеною виплатою мають бути визнані в іншому сукупному доході, у тому числі будь-яка зміна впливу “верхньої межі” активу, за винятком сум, включених до чистого відсотка за чистим зобов’язанням (активом) за визначеною виплатою.

МСБО 19 доповнений новим п. 122А, що стосується вартості поточних послуг. Так, суб’єкт господарювання визначає вартість поточних послуг, використовуючи актуарні припущення, визначені на початок річного звітного періоду. Проте, якщо суб’єкт господарювання переоцінює чисте зобов’язання (актив) за визначеною виплатою відповідно до пункту 99, він визначає вартість поточних послуг для решти річного звітного періоду після зміни програми, скорочення або розрахунку з використанням актуарних припущень, використаних для переоцінки чистого зобов’язання (активу) за визначеною виплатою відповідно до пункту 99 б).

Уточнено п. 123 МСБО 19:

123 Суб’єкт господарювання визначає чистий відсоток за чистим зобов’язання (активом) за визначеною виплатою шляхом множення чистого зобов’язання (активу) за визначеною виплатою на ставку дисконту, вказану в пункті 83.

123А Для визначення чистого відсотка відповідно до пункту 123 суб’єкт господарювання використовує чисте зобов’язання (актив) за визначеною виплатою та ставку дисконту, визначені на початок річного звітного періоду. Проте, якщо суб’єкт господарювання переоцінює чисте зобов’язання (актив) за визначеною виплатою відповідно до пункту 99, він визначає чистий відсоток для решти річного звітного періоду після зміни програми, скорочення або розрахунку з використанням:

- а) чистого зобов’язання (активу) за визначеною виплатою відповідно до пункту 99 б);
- б) ставки дисконту, використаної для переоцінки чистого зобов’язання (активу) за визначеною виплатою відповідно до пункту 99 б).

Змінено п.125 (стосовно процентного доходу від активів програми) і 126 (стосовно процентів від впливу “верхньої межі” активу) і ці зміни як раз є наслідком від поправок в п.101А і 99, про які йшлося вище.

МСБО 19 доповнено ще одним перехідним положенням – п. 179, в якому йдеться про зміни до МСБО 19, видані у лютому 2018 р., згідно яких було додано пункти 101А, 122А та 123А та змінено пункти 57, 99, 120, 123, 125, 126 та 156, на які варто звернути увагу. Всі ці зміни і доповнення застосовуються до змін програм, скорочень або розрахунків, які відбуваються на початок або після початку першого річного звітного періоду,

що починається з або після 1 січня 2019 р. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує ці зміни раніше, то він розкриває цей факт. Звісно, що в Україні зміни застосовуються з дня оприлюднення на сайті Міністерства фінансів, проте і дострокове застосування не забороняється, коли вже оприлюднено.

КТМФЗ 16 Хеджування чистих інвестицій в закордонну господарську одиницю.

Замінено посилання з МСБО 39 на МСФЗ 9, відповідно в частині дат набрання чинності доповнено посиланням на МСФЗ 9. По ходу правок уточнено, що є інший сукупний «дохід», а не «прибуток». Решта правок – косметичні.

Поправки до МСБО 1 та МСФЗ 16.

Поправки до МСБО 1 пояснюють, що зобов'язання слід відносити до категорії короткострокових або довгострокових залежно від прав, наявних у підприємства на кінець звітного періоду. На таку класифікацію не впливають очікування підприємства або події після звітної дати (наприклад, порушення обмежувальних умов (ковенантів) або отримання відмови від вимоги дострокового погашення). У поправці також пояснено, що саме МСБО 1 має на увазі під «врегулюванням» зобов'язання. Для класифікації зобов'язань встановлено такі вимоги:

- зобов'язання належать до категорії довгострокових, якщо на кінець звітного періоду в суб'єкта господарювання є істотне право на відстрочення їх врегулювання як мінімум на дванадцять місяців. У новій версії стандарту більше не згадується «безумовне право», визначаючи класифікацію, розглядають наявність права, але не розглядають питання про те, чи реалізує суб'єкт господарювання це право. Таким чином, очікування керівництва не впливають на класифікацію; право відстрочити погашення зобов'язання існує тільки в тому випадку, якщо організація дотримується визначених договором умов на звітну дату.

- зобов'язання класифікується як короткострокове, якщо на звітну дату або до неї було порушено якусь умову, навіть якщо після закінчення звітного періоду від кредитора отримано звільнення від обов'язку виконувати цю умову. З другого боку, кредит класифікується як довгостроковий, якщо особливу умову за таким кредитом порушено тільки після звітної дати; «врегулювання» визначається як погашення зобов'язання грошовими коштами, іншими ресурсами, що являють собою економічні вигоди, або власними пайовими інструментами організації. Стандартом передбачено виняток для конвертованих інструментів, які можуть конвертуватися у власний капітал, але тільки щодо тих інструментів, за якими опціон на конвертацію класифікують як інструмент власного капіталу, який є окремим компонентом складного фінансового інструменту.

У стандарті чітко визначено, що виконання умов та вимог кредитного договору слід аналізувати станом на звітну дату, навіть якщо кредитори перевірятимуть їх виконання пізніше.

Нову версію МСБО 1 слід застосовувати до річних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати, ретроспективно відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Дострокове застосування дозволено.

Поправки до МСФЗ 16, спрямовані на спрощення обліку орендарем орендних концесій (поступок), наданих у зв'язку з COVID-19.

Зміни до МСФЗ 16 стосуються обліку поступок з оренди, пов'язаних з пандемією COVID-19. Поправки, які передбачають спрощений облік орендних поступок у період карантину, стосуються тільки орендарів. Прийняті зміни до МСФЗ 16 дозволяють орендарям застосувати практичний прийом і не оцінювати, є чи ні орендні поступки, пов'язані з COVID-19, модифікацією договору оренди. Інакше кажучи, орендарі можуть не обліковувати поступки з оренди як модифікацію.

Це спрощення (практичний прийом) дозволяється застосовувати тільки щодо орендних поступок, які виникли як прямий наслідок COVID-19. І скористатися ним можна, якщо одночасно виконуються 3 такі умови:

Умова 1. Зміни в орендних платежах призводять до перегляду суми компенсації за оренду, яка є такою ж або меншою, ніж сума компенсації до змін.

Умова 2. Будь-яке зменшення орендних платежів впливає тільки на платежі, первісно призначені до сплати до 30 червня 2021 року або раніше. Наслідки пандемії можуть здійснювати свій вплив протягом ще деякого періоду часу. При цьому застосування спрощень щодо обліку орендних платежів обмежується конкретними часовими межами — платежами, що первісно підлягають сплаті до 30 червня 2021 року.

Умова 3. Немає будь-яких істотних змін в інших умовах оренди. Так, якщо в результаті пандемії COVID-19 змінився строк оренди (орендар планує припинити оренду раніше, ніж первісно планувалося), спрощення щодо обліку поступок застосовувати не можна. У цьому випадку доведеться аналізувати, чи виконуються умови для визнання модифікації договору оренди.

Зазначено, що, наприклад, тримісячна відпустка з оренди до 30 червня 2021 року, за якою послідує три додаткових місяці, по суті, еквівалентних платежів у кінці строку оренди, не буде істотною зміною інших умов оренди.

Спрощення передбачають можливість орендареві не враховувати зміни в компенсаціях за договором оренди як модифікацію договору оренди. А отже:

Орендареві дозволяється (а не вимагається) застосовувати практичний прийом щодо коронавірусних поступок з оренди. Але якщо орендар прийняв рішення скористатися практичним прийомом, він повинен застосовувати його послідовно до всіх договорів оренди з аналогічними характеристиками і в аналогічних обставинах.

— у разі прощення або відмови від орендних платежів — орендар фактично припиняє визнавати частину орендного зобов'язання, яка йому була прощена або скасована. Нарахована сума орендного платежу списуватиметься на доходи звітного періоду;

— при відстроченні орендного платежу (зміна орендних платежів, яка зменшує платежі в одному періоді, але пропорційно збільшує платежі в іншому) — орендне зобов'язання не скасовується. І не змінюється розмір винагороди — змінюються тільки строки окремих платежів. У цьому випадку орендар продовжуватиме зменшувати орендне зобов'язання на платежі, здійснені орендодавцем, застосовуючи § 36 МСФЗ 16.

А ось балансову вартість активу з права користування на зазначену зміну орендного зобов'язання орендар не коригує.

Розкриття в примітках до фінзвітності. Орендарі, які застосовують практичний прийом (звільнення від обліку модифікації для орендних поступок), повинні в примітках до фінзвітності:

— розкрити сам факт застосування спрощення. Якщо воно застосовується не до всіх договорів з аналогічними характеристиками, то навести інформацію про характер контрактів, до яких застосовували спрощення;

— суми змін в орендних платежах, визнані у складі прибутку або збитку;

— якщо орендний платіж прощений або зменшений, — розкрити цей ефект, застосовуючи п. 44а МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів».

Зміни набрали чинності з 01.06.2020 р. При цьому дозволяється дострокове застосування, у тому числі й для звітності, не затвердженої до випуску станом на 28.05.2020 р. Тобто поправку (застосування практичного прийому) можна застосовувати до звітних періодів починаючи з 01.01.2020 р.

Звільнення від сплати орендної плати за землі держкомвласності — грант.

Законом України від 30.03.2020 р. № 540-ІХ підприємства звільнені від сплати орендної плати за землі державної та комунальної власності за березень 2020 року.

Пільгу (тимчасове звільнення від сплати) з орендної плати цілком можна розглядати як державний грант (§ 3 МСБО 20).

Визнають такий грант в прибутку або збитку в тому періоді, у якому орендар відповідає критеріям для його отримання (§ 21 МСБО 20).

При цьому ні орендне зобов'язання, ні балансову вартість активу з права користування орендар не коригує.

4. Джерела невизначеності оцінки.

Управлінський персонал АТ «Кіровоградське рудоуправління» проводить оцінки на постійній основі, виходячи з результатів і досвіду минулих періодів, консультацій фахівців, тенденцій та інших методів, які керівництво вважає прийнятними за певних обставин, а також виходячи з прогнозів щодо того, як вони можуть змінитися в майбутньому. Однак невизначеність цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються такі припущення та оцінки, в майбутньому.

Основна невизначеність:

Амортизація основних засобів ґрунтується на здійснених управлінським персоналом оцінках майбутніх строків корисного використання цих активів. Оцінки можуть змінюватися під впливом технологічного розвитку, конкуренції, зміни ринкових умов та інших чинників, котрі важко передбачити. Подібні зміни можуть призвести до змін очікуваних строків корисного використання та амортизаційних відрахувань.

5. Здатність продовжувати діяльність безперервно.

Фінансова звітність Компанії складена на основі припущення про безперервність.

Компанія вважає що за станом на 31 грудня 2020 року не існує подій, умов або ризиків, які окремо або сукупно, можуть поставити під сумнів здатність компанії продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

За рік, що закінчився, компанія отримала прибуток в сумі 4515 тис. грн., за 2019 рік компанія отримала прибуток – 7659 тис.грн.

Компанія планує в 2021 році також досягти позитивного фінансового результату.

Чисті активи Компанії на 31 грудня 2020 року визначені в сумі 44378 тис. грн., що є більшим за розмір статутного капіталу і є додатковим показником вірогідності продовжувати діяльність безперервно. Для порівняння статутний капітал складає 41 тис. грн..

6. Основні засоби.

Балансова вартість основних засобів компанії за станом на 31 грудня 2019 року визначена в сумі 34088 тис. грн., а балансова вартість на 31 грудня 2020 року визначена в сумі 27161 тис. грн.

Первісна вартість за 2019 рік становить – 78283 тис. грн., амортизація – 44195 тис. грн., а за 2020 рік первісна вартість становить 78270 тис. грн., амортизація – 51109 тис. грн.

Основні засоби компанії згідно класів, передбачених обліковою політикою розподіляються:

Найменування групи основних засобів	Один.виміру	2019 рік	2020 рік
Будівлі, споруди, передавальні пристрої	Тис.грн	1690	1537
Машини та обладнання	Тис.грн	2936	2851
Транспортні засоби	Тис.грн	29401	22701
Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	Тис.грн	61	71

За період 2019 року основні засоби вибували на суму – 642 тис. грн, а за 2020 рік основні засоби вибували на суму – 4217 тис. грн.

За період 2020 року придбано основні засоби:

- машини та обладнання – 3578 тис. грн.;
- транспортні засоби – 4217 тис. грн.;
- інструменти, прилади, інвентар -73 тис. грн..

За 2019 рік компанія нарахувала амортизації в сумі 10628 тис. грн., за звітний період 2020 року компанія нарахувала амортизації в сумі 10578 тис. грн..

АТ «Кіровоградське рудоуправління» переглянуло балансову вартість основних засобів на 31 грудня 2020 року з метою визначення, чи існують будь-які свідчення того, що основні засоби зазнали збитку від зменшення корисності. Компанія здійснила оцінку суми очікуваного відшкодування основних засобів з метою визначення збитку від зменшення корисності. Станом на 31 грудня 2020 року сума очікуваного відшкодування основних засобів не є меншою за їх балансову вартість. Станом на 31 грудня 2020 року збиток від зменшення корисності основних засобів не визнається.

Компанія володіє всіма правами на свої основні засоби.

7. Запаси.

За станом на 31 грудня 2019 року компанія визнає у складі поточних активів запаси в сумі 2743 тис. грн., за станом на 31 грудня 2020 року компанія визначає у складі поточних активів запаси в сумі 2519 тис. грн.

Запаси компанії відображені у фінансовій звітності за справедливою вартістю.

Компанія класифікує запаси у відповідності до обраної облікової політики та визначає на 31 грудня 2019 року такі класи запасів:

- виробничі запаси – 680 тис. грн.;
- готова продукція – 2063 тис. грн..

Компанія класифікує запаси у відповідності до обраної облікової політики та визначає на 31 грудня 2020 року такі класи запасів:

- виробничі запаси – 437 тис. грн.;
- готова продукція – 2082 тис. грн..

У відповідності до визначеної компанією облікової політики, собівартість запасів визначається за методом ФІФО. Таким чином одиниці запасів, які залишилися за станом на 31 грудня 2020 року є такими, що придбані та вироблені останніми.

8. Фінансові інструменти.

Компанія визнає, оцінює та подає інформацію щодо фінансових інструментів у відповідності до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти : розкриття інформації», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» .

За станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає поточним фінансовим активом векселі одержані – 500 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2019 року компанія визнає поточну торговельну дебіторську заборгованість в сумі 12928 тис. грн., котра виникла як контрактне право отримувати грошові кошти за надані послуги, реалізовані товари, за станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає поточну торговельну дебіторську заборгованість в сумі 12668 тис. грн., котра виникла як контрактне право отримувати грошові кошти за надані послуги, реалізовані товари.

За станом на 31 грудня 2019 року компанія визнає такі поточні фінансові активи:

- дебіторська заборгованість по розрахункам з іншими дебіторами в сумі 8785 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає такі поточні фінансові активи:

- дебіторська заборгованість по розрахункам з іншими дебіторами в сумі 7290 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає поточні фінансові активи:

- дебіторська заборгованість по розрахункам з бюджетом в сумі – 719 тис. грн..

Компанія визнає за станом на 31 грудня 2019 року поточним фінансовим активом грошові кошти, що знаходяться на поточних рахунках банківських установ та в касі в сумі 6597 тис. грн..

Компанія визнає за станом на 31 грудня 2020 року поточним фінансовим активом грошові кошти, що знаходяться на поточних рахунках банківських установ та в касі в сумі 11084 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає непоточним фінансовим зобов'язанням довгострокові кредити банків, отримані під ринковий процент, в сумі 10032 тис. грн., на 31 грудня 2019 року в сумі 12766 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2019 року компанія визнає поточним фінансовим зобов'язанням короткострокові кредити банків в сумі 6624 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає поточним фінансовим зобов'язанням поточну заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями в сумі 4538 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2019 року компанія визнає поточним фінансовим зобов'язанням торговельну кредиторську заборгованість, як контрактне зобов'язання надавати грошові кошти за придбані для звичайної діяльності товари, роботи, послуги в сумі 1351 тис. грн.

За станом на 31 грудня 2020 року компанія визнає поточним фінансовим зобов'язанням торговельну кредиторську заборгованість, як контрактне зобов'язання надавати грошові кошти за придбані для звичайної діяльності товари, роботи, послуги в сумі 2390 тис. грн..

Поточна заборгованість до бюджету на 31 грудня 2019 року визнана в сумі 318 тис. грн..

Поточна заборгованість до бюджету на 31 грудня 2020 року визнана в сумі 367 тис. грн..

Інші поточні фінансові зобов'язання компанія визнає на 31 грудня 2019 року:

- інші поточні зобов'язання – 672 тис. грн..

Інші поточні фінансові зобов'язання компанія визнає на 31 грудня 2020 року:

- інші поточні зобов'язання – 236 тис. грн..

Компанія визнає, оцінює та подає інформацію щодо фінансових інструментів власного капіталу у відповідності до МСБО та МСФЗ.

Акціонерний капітал компанія визнає в сумі 41 тис. грн..

Акціонерний капітал станом на 31 грудня 2020 року це статутний капітал товариства, що становить 40867,00 грн. і поділено на 817340 простих іменних акцій вартістю 0,05 грн..

Статутний капітал товариства на дату фінансової звітності сформовано і сплачено повністю за 817340 простих іменних акцій на загальну суму 40867,00 грн., що складає 100 відсотків статутного капіталу.

Компанія за станом на 31 грудня 2020 року визнає прибуток, як складову капіталу, в сумі 44205 тис. грн..

Компанія за станом на 31 грудня 2019 року визнає прибуток, як складову капіталу, в сумі 43737 тис. грн..

Прибуток за 2020 рік складає 4515 тис. грн..

Прибуток за 2019 рік в сумі 7659 тис. грн. розподілено згідно Протоколу річних (чергових) зборів акціонерів від 28.04.2020 року таким чином:

- прибуток в сумі 7659 тис. грн. залишити нерозподіленим у складі власного капіталу.
- А також прийнято рішення прибуток в сумі 2322 тис. грн.. затвердити як витрати на поточні цілі підприємства.

9. Дохід.

Компанія застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» до обліку доходу, який виникає в результаті звичайної та іншої діяльності.

Компанія визнає за звітний 2019 рік такі доходи:

1. Дохід від звичайної діяльності:

- **продаж товарів** – 147659 тис. грн., у тому числі
- готова продукція (каолін) – 147659 тис. грн.;
- **надання послуг** – 1685 тис. грн..

2. Прибуток від інших операцій складає за 2019 рік 990 тис. грн..

Компанія визнає за звітний 2020 рік такі доходи:

1. Дохід від звичайної діяльності:

- **продаж товарів** – 125910 тис. грн., у тому числі
- готова продукція (каолін) – 125910 тис. грн.;
- **надання послуг** – 5172 тис. грн..

2. Прибуток від інших операцій складає за 2020 рік 2975 тис. грн..

Компанія розкриває та подає інформацію у єдиному звіті про прибутки та збитки за 2019 рік у відповідності до МСБО 1 «Подання фінансової звітності» за методом «функції витрат»:

Дохід від продажу – 149344 тис. грн.;

Собівартість реалізації – 84374 тис. грн.;

Валовий прибуток – 64970 тис. грн.;

Інший дохід – 990 тис. грн.;

Адміністративні витрати – 6987 тис. грн.;

Витрати на збут – 46199 тис. грн.;

Інші витрати – 540 тис. грн.;

Фінансові витрати – 2848 тис. грн..

Прибуток до оподаткування – 9386 тис. грн..

Податок на прибуток – 1727 тис. грн..

Прибуток за рік – 7659 тис. грн..

Компанія розкриває та подає інформацію у єдиному звіті про прибутки та збитки за 2020 рік у відповідності до МСБО 1 «Подання фінансової звітності» за методом «функції витрат»:

Дохід від продажу – 131082 тис. грн.;

Собівартість реалізації – 73222 тис. грн.;

Валовий прибуток – 57860 тис. грн.;

Інший дохід – 2975 тис. грн.;

Адміністративні витрати – 6355 тис. грн.;

Витрати на збут – 39379 тис. грн.;

Інші витрати – 5482 тис. грн.;

Фінансові витрати – 3995 тис. грн..

Прибуток до оподаткування – 5624 тис. грн..

Податок на прибуток – 1109 тис. грн..

Прибуток за рік – 4515 тис. грн..

Компанія розкриває додатково інформацію про характер основних витрат за 2020 рік:

- витратні матеріали – 21628 тис. грн.;
- послуги – 62304 тис. грн.;
- витрати на виплати працівникам – 21876 тис. грн.;
- амортизація – 10578 тис. грн..

10. Податок на прибуток.

Компанія у відповідності до МСБО 12 «Податки на прибуток» визнає, що за 2019 рік нараховано податку на прибуток від звичайної діяльності в сумі – 1727 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2019 року сплачено авансового внеску податку на прибуток в сумі 1557 тис. грн..

Компанія у відповідності до МСБО 12 «Податки на прибуток» визнає, що за 2020 рік нараховано податку на прибуток від звичайної діяльності в сумі – 1109 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року сплачено авансового внеску податку на прибуток в сумі 772 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року у складі поточних зобов'язань визначено поточну заборгованість з податку на прибуток в сумі 337 тис. грн..

За станом на 31 грудня 2020 року майбутні податкові наслідки відсутні.

11. Прибуток на акцію.

У відповідності до МСБО 33 «Прибуток на акцію» компанія обчислює за 2020 рік, що закінчився, базисний прибуток на акцію утримувачів звичайних акцій.

Базисний прибуток на акцію обчислюється за допомогою ділення прибутку, який відноситься до утримувачів звичайних акцій компанії, на середньозважену кількість звичайних акцій, що перебували в обігу протягом 2020 року.

Прибуток, який відноситься до утримувачів звичайних акцій, компанія визнає за результатами 2020 року в сумі 4515 тис. грн.. Середньозважена кількість звичайних акцій, що перебували в обігу протягом 2020 року, становить 817340 штук.

Базисний прибуток на акцію компанія визнає за 2020 рік, що закінчився, в сумі 5.5240 грн..

Згідно рішення річних зборів акціонерів АТ «Кіровоградське рудоуправління», що відбулися 28 квітня 2020 року, дивіденди в 2020 році за 2019 рік не нараховувались та не виплачувались.

12. Виплати працівникам.

У відповідності до МСБО 19 «Виплати працівникам» компанія розкриває інформацію стосовно короткострокових виплат працівникам за 2020 рік, таких як заробітна плата, внески на соціальне забезпечення, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, премії та негрошові пільги.

Заробітної плати, оплати щорічних відпусток, премій, матеріальних заохочень, тимчасової непрацездатності за 2019 рік в сумі 20976 тис. грн., а за 2020 рік – 18022 тис. грн..

Середньооблікова чисельність працівників компанії за 2020 рік складає 91 чоловік.

13. Рух грошових коштів.

«Звіт про рух грошових коштів» за результатами 2020 року складений з урахуванням вимог МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів».

Під час заповнення розділів форми застосовується прямий метод, який базується на безпосередньому використанні даних з реєстрів бухгалтерського обліку щодо дебетових або кредитових оборотів грошових коштів за звітний період у кореспонденції з рахунками бухгалтерського обліку операцій, активів або зобов'язань.

У «Звіті про рух грошових коштів» подається інформація про суму чистого надходження або чистого видатку грошової маси Компанії за рік у розрізі операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Цей звіт характеризує здатність Компанії своєю діяльністю генерувати приток грошових коштів, використовується для оцінювання потреб щодо напрямів та обсягів їх витрачання. Дозволяє побачити реальну ефективність кожного економічного виду діяльності Компанії – операційної, інвестиційної та фінансової.

По підприємству за 2020 рік, чистий рух коштів від операційної діяльності – чисте надходження грошових коштів, тобто перевищення суми надходження грошових коштів над сумою видатків, складає 16794 тис. грн..

Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності – чистий видаток грошових коштів, тобто перевищення суми видатків грошових коштів над сумою їх надходжень, у 2020 р. складає -3747 тис. грн.

Чистий рух коштів від фінансової діяльності – чистий видаток грошових коштів, тобто перевищення суми видатків грошових коштів над сумою їх надходжень, у 2020 р. складає -8560 тис. грн..

14. Пов'язані особи.

Компанія у відповідності до МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони» розкриває інформацію щодо пов'язаних осіб у фінансовій звітності за 2020 рік.

Пов'язаними особами компанії є акціонери:

- Товариство з обмеженою відповідальністю «ТРЕСТ» (Росія)-28.29 % статутного капіталу;
- Компанія «GROUPC UNIVERSAL LIMITED», Columbus Centre, Road Town, Tortola, British Virgin Islands – 24,47% статутного капіталу;
- Кухта Тетяна Олександрівна – 17,96% статутного капіталу

Пов'язаними особами компанії є члени провідного управлінського персоналу:

- Кухта Володимир Валентинович – генеральний директор.

Операції з пов'язаними особами в 2020 році не здійснювались.

15. Умовні активи і зобов'язання.

Умови господарської діяльності

На економічну діяльність та доходи Компанії в певній мірі впливають політичні, фінансові, адміністративні зміни, зміни чинного законодавства, що проходять в Україні. Враховуючи те, що галузь є чутливою до метеорологічних явищ (погодних умов), слід виходити також із значного впливу різного роду ризиків фізичних втрат. Характер подій та явищ, які пов'язані з цими ризиками, можливість їх виникнення, а також їх вплив на діяльність і прибутковість Компанії в майбутньому передбачити неможливо.

Податкова система

В даний час в Україні діє ряд законів і нормативних актів відносно різноманітних податків і зборів, які стягуються як державними, так і місцевими органами влади. Закони, які регулюють податки, часто змінюються, а їх положення нечіткі.

Також немає достатньої кількості судових прецедентів щодо цих проблем. Часто існують різні точки зору відносно тлумачення правових норм серед державних міністерств і організацій, що викликає загальну невизначеність і створює підстави для конфліктних ситуацій. Правильність складання податкових декларацій, а також інші питання дотримання законодавства, підлягають перевірці і вивченню з боку ряду контролюючих органів, які в законодавчому порядку уповноважені накладати штрафи та пені в значних обсягах. Перераховані фактори визначають наявність в Україні податкових ризиків значно більших, ніж існують в країнах з більш розвинутою податковою системою.

Як правило, податкові декларації можуть перевірятися протягом невизначеного періоду часу. Проте, на практиці ризик ретроспективного стягнення податку або застосування фінансових санкцій значно зменшується по закінченні трьох років.

Керівництво вважає, що діяльність Компанії здійснюється в повній відповідності з діючим законодавством, що регулює його діяльність, і що Компанія нарахувала та сплатила всі відповідні податки. В тих випадках, коли існує невизначеність відносно сум податків до сплати, нарахування проводиться виходячи з оцінки керівництва на основі аналізу інформації, що є в його розпорядженні.

Однак не може бути впевненості у тому, що податкові органи не матимуть іншої думки щодо відповідальності Компанії чинному податковому законодавству та не застосують штрафні санкції.

У даній фінансовій звітності не були створені резерви по потенційних штрафах, пов'язаних з оподаткуванням.

Юридичні зобов'язання

В ході звичайної діяльності Компанія має справу із судовими позовами та претензіями.

За оцінкою Компанії існує ймовірність задоволення позовів. У цій фінансовій звітності не було створено жодного забезпечення будь-яких зобов'язань, так як не було підстав для цього.

Страховання

Витрати Компанії на страхування незначні і включають до себе в основному тільки обов'язкові види страхування, передбачені законодавством України.

16. Управління фінансовими ризиками.

Операційна діяльність Компанії пов'язана з певними фінансовими ризиками, включаючи вплив змін ринкових цін на сировину та матеріали. Крім того, діяльність Компанії має сезонний характер, та залежить від погодних умов, що впливають на виробничий процес.

Валютний ризик:

Компанія проводить зовнішньоекономічну діяльність. Поставка продукції та оплата здійснюється своєчасно, грошові кошти надходять на банківські рахунки своєчасно і в повному обсязі. Валютний ризик є незначним.

Відсотковий ризик:

Відсоткові ризики для Компанії є незначними. Компанія залучила довгострокові кредити банків, але виплати по кредитам проводить без затримок.

Кредитний ризик:

Кредитний ризик – це ризик того, що контрагент не виконає своїх зобов'язань, що може призвести до фінансових збитків. Фінансові інструменти, які зазнають кредитного ризику, в основному включають торгову дебіторську заборгованість.

Найвищий кредитний ризик Компанія зазнає по дебіторській заборгованості.

Ризик ліквідності:

Задачею Компанії є підтримка балансу між безперервним фінансуванням і гнучкістю у використанні умов кредитів, наданих постачальниками. Компанія проводить аналіз терміновості заборгованості і планує свою ліквідність у залежності від очікуваного терміну виконання зобов'язань. У випадку недостатньої ліквідності Компанія може залучати як зовнішні джерела фінансування, так і джерела між пов'язаними сторонами.

17. Управління капіталом.

Компанія здійснює заходи з управління капіталом, спрямовані на зростання рентабельності капіталу, за рахунок оптимізації структури заборгованості та власного капіталу, таким чином, щоб забезпечити безперервність своєї діяльності. Керівництво підприємства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Компанія здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

18. Події після дати балансу.

У відповідності до МСБО10 «Події після звітного періоду» компанія визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності за 2020 рік до випуску.

Компанія стверджує, що не відбувалось ніяких подій після дати балансу, які могли б вплинути на фінансову звітність за 2020 рік. Також не відбувалось ніяких подій, які могли б вимагати коригування фінансової звітності за 2020 рік.

Генеральний директор

В.В. Кухта

В.о. головного бухгалтера

К.І. Кучеренко